

Sygn. akt I C 640/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny:
Przewodniczący: SSR Tadeusz Kotuk
Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Szymańska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 października 2017 r. w G. sprawy z powództwa A. M. (1) przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powódki A. M. (1) kwotę 16.179,14 zł (szesnaście tysięcy sto siedemdziesiąt dziewięć złotych czternaście groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za okres od dnia 22 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;

II. umarza postępowanie co do kwoty 29,50 zł (dwadzieścia dziewięć złotych pięćdziesiąt groszy);

III. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

IV. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powódki A. M. (1) 3.645,68 zł (trzy tysiące sześćset czterdzieści pięć złotych sześćdziesiąt osiem groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu;

V. nakazuje ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni z roszczenia zasądzonego w punkcie I. kwotę 409,56 zł (czteryście dziewięć złotych pięćdziesiąt sześć groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych;

VI. nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 1296,95 zł (jeden tysiąc dwieście dziewięćdziesiąt sześć złotych dziewięćdziesiąt pięć groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 640/16

UZASADNIENIE

Stan faktyczny

W dniu 22 kwietnia 2015 r. doszło do wypadku komunikacyjnego polegającego na najechaniu kierującej O. (...) nr rej. (...) na pojazd V. (...) nr rej. (...), którym podróżowała powódka A. M. (1). Wyłączną winę za spowodowanie kolizji ponosiła kierująca O. (I. L.). Pojazd sprawcy był w chwili wypadku ubezpieczony w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) S.A. w W..

Okoliczności bezsporne

W wyniku uderzenia przez poprzedzający pojazd A. M. (1) doznała stłuczenia głowy i skręcenia kręgosłupa szyjnego. Leczona zachowawczo, przebyła zabiegi rehabilitacyjne. Szyja była początkowo unieruchomiona kołnierzem ortopedycznym (3 tygodnie). Po upływie miesiąca ustąpiło zniesienie lordozy szyjnej. Brak patologicznych ograniczeń ruchomości szyi, objawów ubytkowych ze strony kręgosłupa.

Dowód: opinia biegłego K. K., k. 172-178

W ciągu pierwszych dni po wypadku dolegliwości bólowe były znaczne, powódka dużo leżała, miała problemy z samodzielnym poruszaniem się. Szybko zaczęła rehabilitację. Zabiegi rehabilitacyjne wzmagaly ból. Po wypadku powódka na długi czas zaprzestała dotychczasowej stosunkowo intensywnej aktywności sportowej (wcześniej startowała w średniodystansowych biegach). Zaczęła ponownie biegać na wiosnę 2016 r.

Dowód: zeznania powódki

zeznania D. J.

zeznania A. M. (2) (wszyscy na rozprawie w dniu 29 czerwca 2016 r.)

Koszt przywrócenia pojazd powódki do stanu poprzedniego wyniósłby 7.503,68 zł brutto. W chwili uderzenia na ciało powódki zadziałał impuls siły bezwładności na poziomie 168 kg. Nie jest możliwym, aby w trakcie kolizji doszło do uszkodzenia (odkształcenia) ramy fotela, na którym siedziała powódka.

Dowód: opinia biegłych A. S. i K. K., k. 97-11

Z tytułu zwrotu kosztów naprawy pojazdu ubezpieczyciel wypłacił powódce 3.532,42 zł.

Okoliczność bezsporna

Powódka poniosła koszt zakupu leków w związku leczeniem skutków wypadku na poziomie 49,97 zł, koszt zabiegów rehabilitacyjnych świadczonych przez zawodowego fizjoterapeutę 1.500 zł. Ponadto wydatkowała 369 zł na koszt ekspertyzy rzeczoznawcy samochodowego celem oszacowania wysokości szkody oraz 288,91 zł tytułem usługi przygotowania pojazdu do oględzin.

Dowód: faktura, k. 22

faktura, k. 29

faktura, k. 61

faktura, k. 62

Ocena dowodów

Opinię biegłych A. S. i K. K. uznano za jasną, pełną i wewnętrznie niesprzeczną. A. S. w przejrzysty i przekonujący sposób potwierdził, że nawet przy stosunkowo niskiej prędkości uderzenia w pojazd poprzedzający na ciało kierującego oddziałują znaczne siły, w tym przypadku był to typowy przypadek mechanizmu urazu kręgosłupa szyjnego polegającego na tzw. „smagnięciu biczem”. Biegły A. S. zauważył jednak słusznie, że w trakcie tego wypadku nie mogło dojść do uszkodzenia fotela, na którym znajdowała się poszkodowana. Faktycznie, jest to stabilny, odpowiednio wzmocniony element, powódka jest osobą zdecydowanie zbyt drobną, aby mogło dojść do takich przeciążeń, które mogłyby zdeformować fotel w samochodzie. Opinia w części wyceny szkody związanej z uszkodzeniem pojazdu (K. K.) jest logiczna i przekonująca, w tym w zakresie odmowy uznania, że w niniejszej sprawie doszło do tzw. ubytku wartości handlowej. Z wpływem wieku pojazdu kwestia jego wcześniejszej szkodowości traci na znaczeniu, stąd uznanie przez biegłego K. K. w niniejszej sprawie za słuszne pewnych dyrektyw, którymi z reguły kierują się biegli tej specjalności nie jest czymś błędnym. Odwoływanie się z kolei przez pełnomocnika powódki do pewnych ogólnych stereotypów, że pojazdy po wypadkach są mniej chętnie kupowane od bezkolizyjnych nie zostało w niniejszej sprawie empirycznie potwierdzone. Sąd nie może więc jednoznacznie stwierdzić, że tak właśnie jest. Nie wiadomo też, jaki wpływ na takie stereotypy ma powszechnie obserwowane w praktyce sądowej zjawisko naprawiania pojazdów po szkodzie w sposób nie przywracający w pełni stanu poprzedniego.

Opinia biegłego K. K. jest zdaniem Sądu pełna, jasna i wewnętrznie niesprzeczna. Wbrew pozorom nie pozostaje ona w sprzeczności z zeznaniami świadków (mąż powódki oraz D. J.) oraz samej powódki. Biegły K. K. potwierdził zaistnienie i charakter urazu powstałego w wyniku wypadku. Odwołując się w swojej opinii do niemożności obiektywnego zmierzenia poziomu bólu dał w istocie wyraz słusznej wstrzemięźliwości w tym zakresie. Zwrócenie więc przez biegłego na to, że w niniejszej sprawie nie doszło do trwałych negatywnych następstw, dających się obiektywnie zweryfikować, nie oznacza, że w pierwszej fazie po wypadku powódka nie cierpiała. Zdaniem Sądu zeznania jej, jej męża oraz D. J. jednoznacznie i wiarygodnie potwierdzają silne doznania bólowe w pierwszych tygodniach po wypadku.

Faktury za leki, rehabilitację oraz wydatki związane z przedśądowym szacowaniem szkody w pojeździe nie były przez stronę pozwaną kwestionowane.

Zeznania świadka J. W. pozostają bez znaczenia dla rozstrzygnięcia, nie mogą służyć zastąpieniu lub obejściu przepisów Kodeksu postępowania cywilnego w zakresie wyłączenia możliwości dokonywania ustaleń wymagających wiedzy specjalnej na podstawie innych dowodów, niż z opinii wskazanego przez sąd biegłego.

Kwalifikacja prawna

Zasada odpowiedzialności pozwanego jest bezsporna i wynika z treści art. 415 k.c. w zw. z art. 436 § 2 k.c.

Jeżeli chodzi o wysokość zadośćuczynienia za krzywdę, to zdaniem Sądu kwota z tego tytułu zgłoszona w pozwie (10.000 zł) nie jest w okolicznościach sprawy zawyżona, lecz odpowiednia do zakresu i stopnia dolegliwości bólowych wynikających z przedmiotowego wypadku, co znajduje potwierdzenie w opinii biegłego K. K. oraz zeznaniach świadków A. M., D. J. oraz powódki. Zarzuty strony pozwanej dotyczące niemożności powstania urazów ciała powódki w wyniku z pozoru niegroźnego wypadku okazały się niesłuszne.

Jeżeli chodzi o kwestię pozostałych wydatków (koszty leczenia, rehabilitacji, wydatki związane z szacowaniem szkody w pojeździe), to były one celowe, konieczne i podlegają włączeniu w zakresie należnego odszkodowania. Wczesne podjęcie przez powódkę rehabilitacji z pewnością należy uznać za celowe jako zmierzające do uzyskania jak najszybciej dawnej sprawności.

Symulowany koszt naprawy pojazdu jest wyraźnie niższy, niż wskazany w pozwie, głównie z uwagi na odpadnięcie kosztu naprawy fotela.

Reasumując, na zasądzoną w punkcie I. sentencji sumę składa się: 10.000 zł (tytułem zadośćuczynienia za krzywdę), 49,97 zł tytułem zwrotu kosztów zakupu leków, 369 zł tytułem wydatku na sporządzenie kosztorysu naprawy, 288,91 zł tytułem wydatku na przygotowanie pojazdu do oględzin, 1500 zł tytułem odpłatnych usług fizjoterapeuty, 3971,26 zł tytułem zwrotu kosztu naprawy pojazdu.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w punkcie I. sentencji na mocy art. 436 § 2 k.c. w zw. z art. 415 k.c. w zw. z art. 822 § 1 k.c. w zw. z art. 444 § 1 k.c. w zw. z art. 445 § 1 k.c., art. 14 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych [...] w zw. z art. 481 § 1 i § 2 k.c.

Umorzono postępowanie w punkcie II. sentencji w zakresie skutecznie cofniętego pozwu (art. 355 § 1 k.p.c. w zw. z art. 203 § 1 k.p.c.).

W punkcie III. sentencji w pozostałym zakresie powództwo oddalono na mocy art. art. 436 § 2 k.c. w zw. z art. 415 k.c. w zw. z art. 822 § 1 k.c. w zw. z art. 14 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych [...] w zw. z art. 481 § 1 i § 2 k.c. a contrario.

Koszty

O kosztach stron orzeczono zgodnie z proporcją, w jakiej wygrały/przegrały proces (art. 100 k.p.c.). Powódka wygrała proces w 76%, pozwany w 24%. Koszty powódki to: 1059 zł opłata sądowa od pozwu, 4.800 zł tytułem opłaty za

czynności adwokackie (§ 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, w brzmieniu pierwotnym), opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł), 600 zł tytułem zaliczki. 76% z sumy tych kosztów to: 4921,76 zł. Koszty pozwanego to: 4.800 zł tytułem opłaty za czynności adwokackie (§ 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, w brzmieniu pierwotnym), opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł), 500 zł tytułem zaliczki. 24% z sumy tych kosztów to: 1276,08 zł. Różnica (3645,68 zł) jest zawarta w punkcie IV. sentencji.

W punktach V. i VI. orzeczono o nieuiszczonych kosztach sądowych (na mocy art. 100 w zw. z art. 113 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych), także w proporcji, w jakiej stron przegrały proces. Nieuiszczone koszty sądowe łącznie to 1.706,51 zł (niezaliczkowane wynagrodzenia biegłych). Powódkę obciąża 24 % (409,56 zł, punkt V.), pozwanego 1.296,95 zł (punkt VI).